

4. Derega, V.V. (2012). *Sutnist' i zmist social'noi' polityky* [Essence and content of social policy]. ChDU im. Petra Mogyly, Mykolai'v, 283 p. (in Ukr.).
5. Prokopenko, O.V. (2013). *Ekonomichni problemy stalogo rozvytku* [Economic problems of sustainable development], Mizhnarodnoi' naukovo-praktychnoi' konferencii', prysvjachenoj pam'jati prof. Balac'kogo O.F. [International scientific and practical conference dedicated to the memory of Professor. Balatskiy OF], Ukraine, Sumy 24-26.04.2013, pp. 35-37 (in Ukr.).
6. Vasylijeva, N. (2004). Improving social orientation of local budgets Pidvyshhennja. *Social'noi' sprjamovanosti miscevyh bjudzhetiv* [Department of a modern city], vol.1, no. 3 (in Ukr.).
7. Vorona, P.V. (2009). Mechanisms of influence of local governments on the socio-economic development of the region. *Teorija ta praktyka derzhavnogo upravlinnja* [Theory and practice of public administration], vol. 2, pp. 7-14 (in Ukr.).
8. Mjarkovs'kyj, A.I. (2009). The formation of local budgets as part of socio-economic development of administrative units. *Naukovi praci NDFI* [Proceedings NDFI], vol. 2, pp. 3-17 (in Ukr.).
9. Lysjak, L.V. (2006). Implementation of social priorities of fiscal policy in Ukraine. *Derzhava ta regiony. Serija: Ekonomika ta pidpryjemnyctvo* [State and regions. Series: Economics and Business], vol. 6, pp. 82-86 (in Ukr.).
10. Osadchuk, N.V. (2004). Local budgets and their role in regional development. *Formuvannja rynkovyh vidnosyn v Ukraïni* [Formation of market relations in Ukraine], vol. 9, pp. 219-233 (in Ukr.).
11. Vinnitsa municipal Council. Available at: <http://www.vmr.gov.ua> (in Ukr.).
12. Public monitoring of local budgets Lviv region. Available at: <http://lvivbudget.blogspot.com> (in Ukr.).

УДК 368.914

О.В. Насібова,
Харківський інститут фінансів УДУФМТ,
м. Харків

ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ ПЕНСІЙНОГО СТРАХУВАННЯ

Анотація

Стаття присвячена дослідженню сучасних економічних регуляторів системи пенсійного забезпечення в Україні, сутності та ролі пенсійного страхування, його значення в умовах трансформаційних перетворень економіки. Особлива увага приділяється інструментарію економічного механізму пенсійного страхування та його характеристикі, що дає можливість визначити економічний розвиток змісту пенсійного страхування, форм його організації та методів застосування.

Розглядається та характеризується комплекс специфічних форм, методів, прийомів, які при взаємодії забезпечують ефективне функціонування системи пенсійного страхування і, як наслідок, результативну зайнятість населення, забезпечення соціального захисту працездатних громадян.

У статті досліджено конструктивність сучасних економічних регуляторів системи пенсійного страхування. Розглянуто та розроблено структурно-функціональну модель економічного механізму пенсійного страхування в Україні та його інструментарію.

Ключові слова: пенсійне страхування, фінансовий механізм, пенсійне забезпечення, накопичувальна система.

О.В. Насибова,
Харьковский институт финансов УГУФМТ, г. Харьков
**ЭКОНОМИЧЕСКИЙ МЕХАНИЗМ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ СИСТЕМЫ
ПЕНСИОННОГО СТРАХОВАНИЯ**

Аннотация

Статья посвящена исследованию современных экономических регуляторов системы пенсионного обеспечения в Украине, сущности и роли пенсионного страхования, его значения в условиях трансформационных преобразований экономики. Особое внимание уделено

инструментарію економічного механізму пенсійного страхування і його характеристик, що дає можливість визначити економічне розвитку змісту пенсійного страхування, форм його організації і методів впровадження.

Розглядається і характеризується комплекс специфічних форм, методів, прийомів, які при взаємодії забезпечують ефективне функціонування системи пенсійного страхування і, як наслідок, результативну зайнятість населення, забезпечення соціальної захисту нетрудоспособних громадян.

В статті досліджено конструктивність сучасних економічних регуляторів системи пенсійного страхування. Розглянуто і розроблено структурно-функціональну модель економічного механізму пенсійного страхування в Україні і його інструментарій.

Ключевые слова: пенсійне страхування, фінансовий механізм, пенсійне забезпечення, накопительна система.

Olga V. Nasibova,

Kharkiv Institute of Finances USUFIT, Kharkiv

ECONOMIC MECHANISM OF PENSION INSURANCE SYSTEM FUNCTIONING

Annotation

The article is devoted to research of modern economic regulators of the system of the pension provision in Ukraine, essence and role of pension insurance, its value in the conditions of transformation transformations of economy. The special attention is paid to the tool of economic mechanism of pension insurance and its characteristics, that gives an opportunity to define economic development of maintenance of pension insurance, forms of its organization and methods of application.

The complex of specific forms, methods, techniques that during interaction provide the effective functioning of the system of pension insurance and as a result effective employment of population, providing of social defense of the disabled citizens, is examined and characterized.

The constructability of modern economic comptrollers of pension insurance system is investigated in the article. The structural-functional model of economic mechanism of pension insurance in Ukraine and its tools is examined and developed.

Keywords: pension insurance, financial mechanism, pension system, storage system.

Постановка проблеми. Одним з першочергових завдань соціально-економічного розвитку країни є формування ефективної системи пенсійного страхування, яке виконує свою головну роль – захист процесу відтворення робочої сили в частині відшкодування витрат трудового доходу в результаті настання соціального ризику.

По суті, пенсійне страхування є важелем перерозподілу грошових ресурсів у суспільстві, а отже його функціонування пов'язане із станом розвитку економіки. Справді, зміцнення економіки впливає на зростання доходів підприємств, організацій і, відповідно, на збільшення розміру страхових внесків до пенсійної системи. Водночас слід наголосити ще на одній важливій функції пенсійного страхування, а саме: пенсійне страхування забезпечує не лише грошові виплати у разі настання страхового випадку (пенсійного віку, інвалідності, втрати годувальника тощо), а й створює певні правові та економічні умови для стимулювання ефективної праці.

Таким чином пенсійне страхування виявляється як система специфічних відносин щодо перерозподілу національного доходу. Її економічний механізм

полягає у формуванні спеціальних пенсійних фондів загальнообов'язкового та добровільного характеру за рахунок внесків працівників і роботодавців та у використанні коштів цих фондів для компенсації втрат, трудового доходу чи його підтримки внаслідок дії універсальних соціальних ризиків.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми та перспективи розвитку пенсійного страхування останнім часом активно досліджувалися як вітчизняними науковцями – Е. Лібанова, Б. Надточій, С. І. Юрій, О. І. Бобир, С. О. Смирнов, Н. М. Внукова, Ю. С. Конопліна, О. М. Залетов, Б. О. Зайчук, А. А. Джусов, М. В. Лазерна, Ю. О. Смоляр, О. О. Примостка, В. В. Гордієнко, так і зарубіжними вченими-економістами – М. І. Чекулаєв, О. Хмиз, Г. Дегтярев, Г. К. МакТаггарт [1], Френк Дж. Фабоцці, Е. К. Фултц [2], Вільям Ф. Шарп та інші.

Невирішені раніше частини загальної проблеми. Однак питання економічного розвитку механізму пенсійного страхування, визначення форм його організації в умовах ринкової економіки недостатньо висвітлені у вітчизняній науковій літературі, що потребує спеціального дослідження сутності та ролі пенсійного страхування в умовах трансформаційної економіки та глобалізації теоретичного обслуговування основних принципів побудови і функціонування системи пенсійного страхування, які б спиралися на сучасні економічні та суспільні відносини. Недостатність досліджень знижує дієвість існуючої системи державного управління пенсійним страхуванням.

Мета статті. Виходячи з цього, доцільно, по-перше, визначити ієрархічну структуру економічного механізму пенсійного страхування; по-друге, виявити та систематизувати чинний економічний інструментарій механізму пенсійного страхування; по-третє, визначити, наскільки конструктивні сучасні економічні регулятори вітчизняної системи пенсійного страхування.

Виклад основного матеріалу. Економічний механізм пенсійного страхування – це комплекс специфічних форм, методів та прийомів, взаємодія яких забезпечує функціонування системи соціального захисту і, як наслідок, результативну зайнятість населення. Він охоплює:

- механізм фінансування пенсійного забезпечення;
- механізм економічної відповідальності;
- механізм стимулювання страхової відповідальності;
- механізм інвестиційної діяльності в системі пенсійного страхування.

Кожний із цих механізмів репрезентований групами відповідних інструментів, за допомогою яких здійснюється економічна діяльність у сфері пенсійного страхування (рис. 1). Розглянемо економічний механізм пенсійного страхування докладніше.

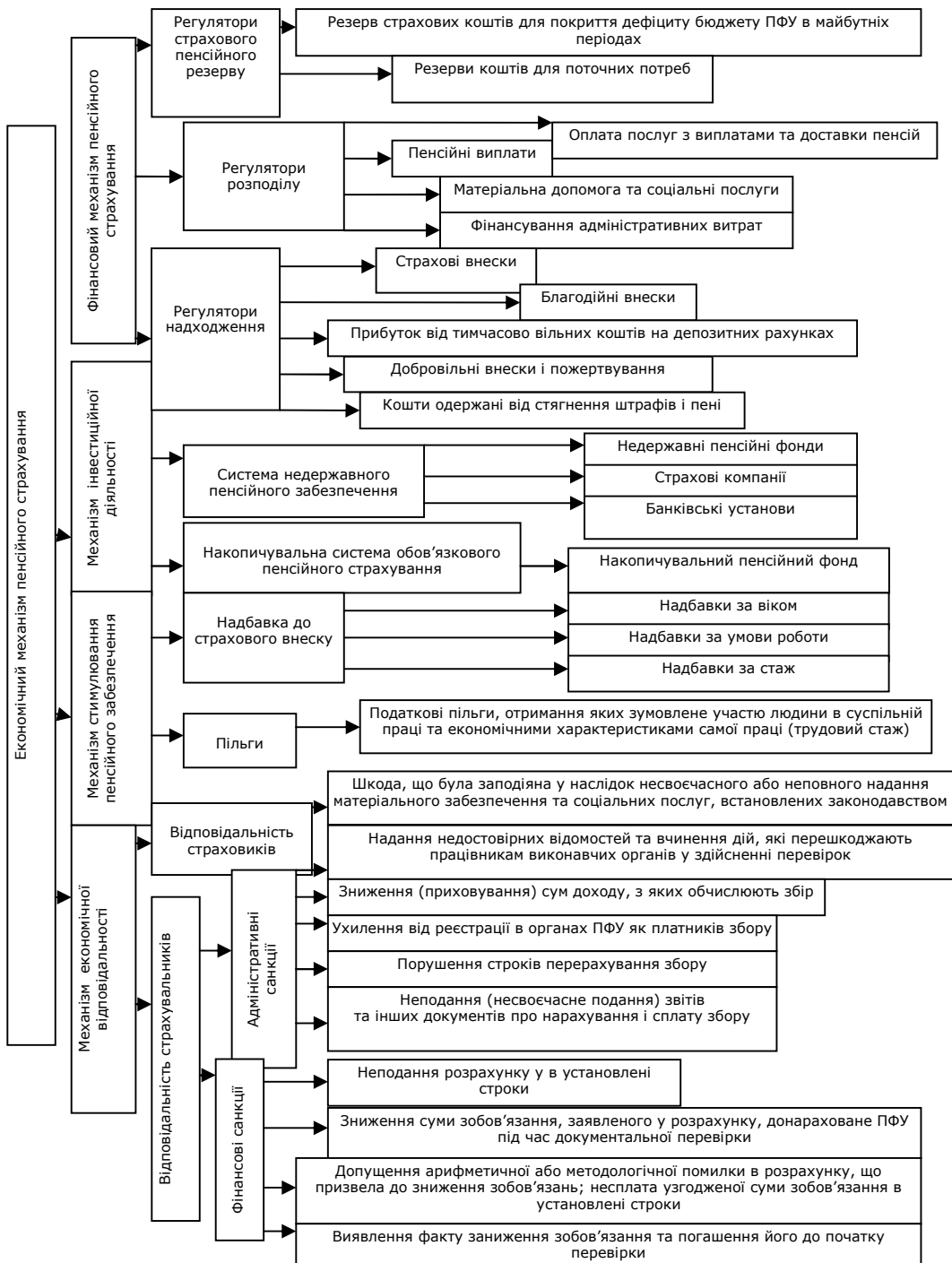

Рис. 1. Структурно-функціональна модель економічного механізму пенсійного страхування

Слід зауважити, що у літературі фінансовий механізм розкривається як «сукупність фінансових методів, форм та важелів управління фінансовими ресурсами, що призначені для матеріального забезпечення громадян у разі настання страхових випадків» [3, с. 31]. Існує також думка, що фінансовий механізм – це «порядок та умови формування і використання коштів соціального страхування на встановлені державою цілі соціального захисту населення» [4, с. 23].

Фінансовий механізм пенсійного страхування, на наш погляд, – це сукупність фінансових регуляторів та інструментів перерозподілу цільових фінансових ресурсів для матеріального забезпечення громадян у разі настання страхових випадків. Економічний зміст функціонування фінансового механізму пенсійного страхування полягає у зваженому регулюванні рухом зазначених фінансових ресурсів.

Виходячи з цього, основною метою фінансового механізму є забезпечення пенсійної системи фінансовими ресурсами та ефективно їх використання, а значить, виникає необхідність знайти шляхи оптимізації фінансового механізму системи пенсійного забезпечення.

Функціонування ж фінансового механізму пенсійного страхування полягає у зваженому регулюванні рухом відповідних фінансових ресурсів через спеціальні фонди – своєрідний транзит страхових коштів, які, здійснюючи рух від страхувальників до страховиків (у вигляді страхових внесків) і від страховиків до страхувальників (у вигляді страхових виплат), акумулюються на рахунках фондів пенсійного страхування.

Слід зазначити, що фінансовий механізм пенсійних фондів поєднує внески та виплати, а механізм пенсійного страхування можна структурно охарактеризувати як «внески – фонди – виплати», де фонди, особливо їх формування, є головною ланкою всієї системи.

Ефективність фінансового механізму насамперед залежить від цілеспрямованого вибору фінансових інструментів та дієвості їх впливу на окремі аспекти соціально-економічного розвитку.

Друга складова економічного механізму у сфері пенсійного страхування – механізм економічної відповідальності, репрезентований сукупністю економічних інструментів, за допомогою яких здійснюється відповідне законодавчо обґрунтоване застосування адміністративної відповідальності до учасників процесу у сфері пенсійного страхування в разі настання певних економічних правопорушень.

Третьою складовою економічного механізму пенсійного страхування є механізм стимулювання страхової діяльності, який правомірно визначити як комплекс специфічних інструментів фінансово-економічного заохочення страхувальників та застрахованих осіб до зниження діапазонів відповідних соціальних небезпек.

Четверта складова економічного механізму пенсійного страхування – це механізм інвестиційної діяльності. Він реалізується через державні та недержавні накопичувальні системи, у рамках яких страхувальники та застраховані особи можуть формувати пенсійні заощадження.

Проведене дослідження масиву сучасних економічних регуляторів пенсійного страхування в Україні дало можливість визначити і систематизувати чинний інструментарій реалізації відповідних механізмів пенсійного страхування.

До економічних регуляторів фінансового механізму пенсійного страхування належать регулятори надходжень, регулятори розподілу та регулятори страхового резервування. Фінансовим джерелом регуляторів надходжень та регуляторів розподілу виступають відповідні статті доходів та видатків у бюджетах як Пенсійного фонду України, так і недержавних пенсійних фондів. Водночас регулятори страхового резервування формуються за рахунок суми страхових внесків страхувальників до відповідних фондів. З метою забезпечення фінансової стабільності фондів утворюється резерв коштів кожного з таких фондів.

Підкреслимо, що базовими складовими наявної в Україні системи економічних інструментів пенсійного страхування є збір, внески, платежі до системи пенсійного забезпечення. Розміри внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування щорічно встановлюються Верховною Радою України відповідно до роботодавців і застрахованих осіб на календарний рік одночасно із затвердженням Державного бюджету України [5].

Щодо регуляторів механізму економічної відповідальності, то слід визначити: на сьогодні в Україні існує два різновиди відповідальності платників страхових внесків – фінансова та адміністративна. Як видно з рис. 1, існують певні види правопорушень, до яких застосовуються штрафні санкції та пеня. Всі питання стосовно порядку сплати пені та штрафу регламентуються Податковим кодексом України [6]. Наприклад, за приховування страхувальником сум заробітної плати, на які нараховуються внески, накладається фінансова санкція—штраф у розмірі 100% суми прихованої (зниженої) зарплати, а за повторне порушення протягом року – 300% прихованої (зниженої) зарплати; розмір пені у пенсійному страхуванні встановлено на рівні 0,1% від суми недоплати за кожен день прострочення платежу [7].

При цьому слід зазначити, що органи Пенсійного фонду не ставлять за мету покарання осіб за порушення пенсійного законодавства, навпаки, проводять широку інформаційно-роз'яснювальну роботу для підвищення відповідальності платників та налагодження партнерських стосунків з Пенсійним фондом України.

До важливих економічних регуляторів механізму стимулювання пенсійного забезпечення належать знижки та надбавки до страхового внеску, а також податкові пільги.

Тепер щодо механізму інвестиційної діяльності системи пенсійного страхування. Вона ґрунтується на відповідній законодавчій базі: стосовно накопичувальної системи обов'язкового пенсійного страхування – Закон України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" № 1058-IV від 9 липня 2003 року; стосовно системи недержавного пенсійного страхування – Закон України "Про недержавне пенсійне забезпечення" №1057-IV від 9 липня 2003 року [8].

Накопичувальна система загальнообов'язкового державного пенсійного страхування базується на засадах накопичення коштів застрахованих осіб у Накопичувальному фонді та здійснення фінансування витрат на оплату договорів страхування довічних пенсій і одноразових виплат на умовах та в порядку, передбачених законом.

Суть такої системи полягатиме в тому, що частина обов'язкових внесків до пенсійної системи (загальний рівень пенсійних відрахувань залишиться незмінним) накопичуватиметься у єдиному Накопичувальному фонді і обліковуватиметься на індивідуальних накопичувальних пенсійних рахунках громадян, які (та на користь яких) сплачуватимуть такі внески. Ці кошти інвестуватимуться в економіку країни з метою отримання інвестиційного доходу і захисту їх від інфляційних процесів. Управління пенсійними коштами здійснюватимуть компанії з управління активами (для яких ця діяльність є професійною і буде ліцензуватись), обраними на конкурсній (тендерній) основі. При інвестуванні пенсійних активів компанії діятимуть згідно з вимогами законопроектів щодо напрямів інвестування ринків, на яких можна буде здійснювати інвестиції, та вимог щодо диверсифікації (вкладання коштів у різні напрями) інвестиційних вкладень. Безпосереднє зберігання пенсійних активів буде здійснювати банківська установа-зберігач, яка нестиме відповідальність за цільове використання цих активів. Кошти, що обліковуватимуться на індивідуальних накопичувальних пенсійних рахунках громадян, будуть власністю цих громадян, і вони зможуть скористатись ними при досягненні пенсійного віку (або у випадках, передбачених законом, раніше цього терміну, наприклад у разі інвалідності). Виплати з Накопичувального фонду здійснюватимуться додатково до виплат із солідарної системи.

Зауважимо, недержавне пенсійне страхування є важливою складовою частиною системи накопичувального пенсійного страхування. Воно ґрунтується на засадах добровільної участі фізичних та юридичних осіб у формуванні пенсійних накопичень з метою отримання учасниками

недержавного пенсійного забезпечення додаткових до загальнообов'язкового державного пенсійного страхування пенсійних виплат.

Враховуючи, що рівень розвитку недержавного пенсійного забезпечення є одним з показників економічного та соціального становища населення країни, а демографічна криза лише посилює соціальні та фінансові навантаження на працюючих громадян, то безумовно, така ситуація стає причиною підвищеної уваги суспільства та експертного середовища до розвитку системи недержавного пенсійного забезпечення і, зокрема, до управління активами недержавних пенсійних фондів.

Основним мотивом для участі фізичних і юридичних осіб у недержавних пенсійних фондах є бажання заощаджувати кошти, тобто ці особи мають надлишок певних коштів, а відсотки за банківськими депозитами не влаштовують. Фізичні та юридичні особи прагнуть збільшити нагромадженні кошти, а для цього виникає потреба внесків до недержавного пенсійного фонду і збільшення цих коштів за рахунок інвестиційної діяльності.

У системі недержавного пенсійного забезпечення функціонують три види фінансових установ: недержавні пенсійні фонди, банки та страхові компанії. Пенсійні фонди набувають статусу операторів ринку пенсійного забезпечення, укладаючи пенсійні контракти між адміністраторами пенсійних фондів і їх вкладниками. Страхові організації укладають договори страхування довічної пенсії, страхування ризику настання інвалідності або смерті учасника фонду. Банківські установи ж укладатимуть договори про відкриття пенсійних депозитних рахунків для накопичення пенсійних заощаджень.

Слід зазначити, що на сучасному етапі розвитку ринкової економіки, спостерігається тенденція до збільшення кількості надавачів послуг у сфері недержавного пенсійного забезпечення. Так, до Державного реєстру фінансових установ станом на кінець минулого року внесено інформацію про понад 94 недержавних пенсійних фондів, зареєстрованих у 9 регіонах України. Найбільша кількість НПФ зосереджена у м. Києві – 63, або 70,8% від загальної кількості зареєстрованих НПФ. Це дає можливість роботодавцям та населенню зробити необхідний вибір. До речі, і корпоративні, і професійні схеми вимагають обов'язкових внесків роботодавців, які в розмірі до 15% заробітної плати звільняються від оподаткування. Роботодавці мають право встановлювати неоднакові розміри внесків за окремих працівників, лише виходячи з віку і стажу, але не зі статусу.

Висновки. Проведення дослідження комплексу інструментарію економічного механізму пенсійного страхування переконує, що цей комплекс є різнобічним, складним, насиченим великою кількістю важелів, необхідних для перерозподілу Національного доходу в частині відшкодування втрат

трудового доходу в результаті настання певного виду соціального ризику. Цей комплекс інструментарію регулювання пенсійного страхування постає досить впорядкованим та компактним, що зумовлює узгоджене та статичне функціонування економічного механізму пенсійного страхування. Справді, цей комплекс інструментарію є тим засобом, який, по-перше, забезпечує надходження фінансових ресурсів, необхідних для відшкодування збитків, заподіяних внаслідок настання страхового випадку у сфері пенсійного страхування; по-друге, гарантує застосування відповідальності до учасників процесу страхування в разі настання певних економічних правопорушень; по-третє, дає змогу знижувати обсяги відповідних соціальних загроз; по-четверте, створює необхідні умови громадянам для довгострокового інвестування, і, врешті-решт, сприяє конструктивності та результативності існуючої системи пенсійного страхування.

Перспективи подальших розвідок полягають у продовженні дослідження функціонування накопичувальної складової системи пенсійного забезпечення, визначення ролі регуляторів, які повинні забезпечувати певні гарантії для громадян.

Список використаних джерел:

1. МакТаггарт Г. К. Корпоративні та професійні програми добровільного пенсійного забезпечення / Г. К. МакТаггарт // Україна : аспекти праці. – 2001. – №2. – С. 30–36.
2. Фултц Е. К. Сучасні тенденції та впровадження пенсійних реформ у країнах-кандидатах на вступ до ЕС / Е. К. Фултц – К. : Міжнародне бюро праці, 2003. – 21 с.
3. Соціальне страхування : підручник / С. І. Юрій, М. П. Шаварина, Н. В. Шаманська. – К. : Кондор, 2009. – 464 с.
4. Янова С. Ю. Финансовый механизм социального страхования / С. Ю. Янова // Страховое дело. – 2001. – № 10. – С. 23.
5. Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування : Закон України від 08.07.2010 р. № 2464-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua>.
6. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua>.
7. Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування : Закон України № 1058-IV від 9 липня 2003 року (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua>.
8. Про недержавне пенсійне забезпечення : Закон України № 1057-IV від 9 липня 2003 року (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua>.
9. Соціальний захист населення України : монографія / І. Ф. Гнибіденко, М. В. Кравченко, О. Ф. Новікова та ін. ; за ред. В. М. Вакуленка, М. К. Орлатого. – К. : НАДУ, 2009. – 184 с.
10. Фурдичко Л. Є. Сучасний стан і реформування системи пенсійного забезпечення України / Л. Є. Фурдичко // Вісн. ун-ту банків. справи Нац. банку України. – 2012. – № 2 (14). – С. 57–61.

References:

1. MakTaggart, G. K. (2001). The Corporate and professional programs of the voluntarily pension system. *Ukraine : is aspects of labour*, vol. 2, pp. 30–36.
2. Fyltc, E. K. (2003). *The Modern tendencies and introductions of pension reforms in countries-candidates on an entry to EU*. International bureau of labour, Kyiv.
3. Yuriy, S. I. & Shavarina, M. P. & Shamanskay, N. V. (2009). *Social security*. Condor, Kyiv, 464 p.
4. Ynova, S. Y. (2001). The Financial mechanism of social security. *Insurance business*, vol. 10, p. 23.

5. *About collection and account of only payment on obligatory state social security*, Law of Ukraine from 08.07.2010 № 2464 VI. Available at: <http://www.rada.gov.ua>.

6. *Internal revenue code of Ukraine from 02.12.2010 № 2755-VI*. Available at: <http://www.rada.gov.ua>.

7. *About obligatory state pension insurance*, Law of Ukraine from 09.07.2003 №1058 – IV. Available at: <http://www.rada.gov.ua>.

8. *About the non-state pension system*, Law of Ukraine from 09.07.2003 № 1057 – IV. Available at: <http://www.rada.gov.ua>.

9. Gribidenko, I. F. & Kravchenko M. V. & Novikova, O. F. (2009). *Social defence of population of Ukraine*. NADY, Kyiv, 184 p.

10. Fyrdichko, L. E. (2012). The Modern state and reformation of the pension system of Ukraine. *Announcer of university of banking the National bank of Ukraine*, vol. 2(14), pp. 57–61.

УДК 369.04

О.С. Новосьолова, А.В. Кличановська,
ДВНЗ «Херсонський національний технічний університет»,
м. Херсон

СУЧАСНИЙ СТАН ПЕНСІЙНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Анотація

У статті розглянуто сучасний стан пенсійного страхування в Україні та зміни в пенсійному законодавстві. Досліджено причини реформування пенсійного забезпечення в Україні. Зроблено висновок, що такий крок є необхідним на шляху інтеграції нашої країни в міжнародний економічний простір та удосконалення системи нормативного забезпечення вітчизняного пенсійного страхування. На даному етапі пенсійне страхування в Україні складається з трьох рівнів. Тому проведено аналіз основних показників діяльності пенсійного страхування на усіх рівнях та встановлено, що другий рівень пенсійного страхування до цього часу не діє. Внаслідок чого стає неможливим повне забезпечення ефективної роботи системи пенсійного страхування. Визначено шляхи покращення системи пенсійного забезпечення та умови функціонування її накопичувального рівня.

Ключові слова: пенсійне страхування в Україні, реформування, пенсійне забезпечення, пенсійне страхування, недержавне пенсійне забезпечення, накопичувальна система пенсійного забезпечення.

Е.С. Новоселова, А.В. Кличановская,
ГВУЗ «Херсонский национальный технический университет», г. Херсон

СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ ПЕНСИОННОГО СТРАХОВАНИЯ В УКРАИНЕ: ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ

Аннотация

В статье рассмотрено современное состояние пенсионного страхования в Украине и изменения в пенсионном законодательстве. Исследованы причины реформирования пенсионного обеспечения в Украине. Сделан вывод о необходимости такого шага на пути интеграции нашей страны в международное экономическое пространство и совершенствование системы нормативного обеспечения отечественного пенсионного страхования. На данном этапе пенсионное страхование в Украине состоит из трех уровней. Поэтому проведен анализ основных показателей деятельности пенсионного страхования на всех уровнях и установлено, что второй уровень пенсионного страхования до сих пор не действует. В результате становится невозможным полное обеспечение эффективной работы системы пенсионного страхования. Определены пути улучшения системы пенсионного обеспечения и условия функционирования ее накопительного уровня.